

Vánoční

Starohobezský

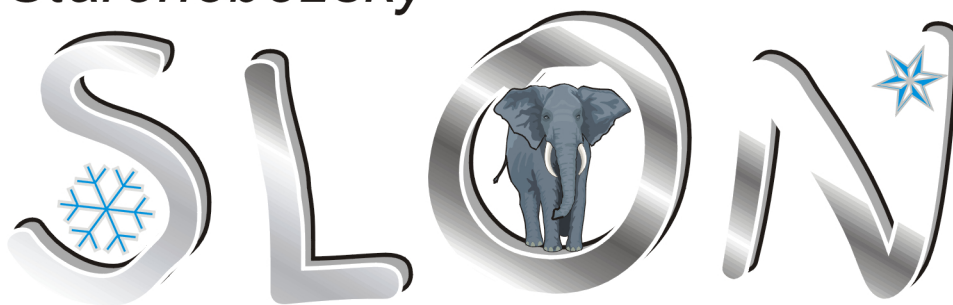
S L O N

prosinec
2014

Starohobezský

S L O N

prosinec
2014

K

A je to tady. Copak? No přece vánoční čas, na který se zejména děti tolik těší!

Í

Dnešní číslo je tedy vánoční, ptali jsme se, co pro vás znamenají

Vánoce či co byste chtěli najít pod stromečkem. A pokud vás

N

zajímají dojmy našich žáků - cestovatelů před odjezdem do Londýna, máte je na stránkách Slona mít. Jejich zážitky z pobytu vám ale zprostředkujeme až v čísle následujícím.

D

Takže: nemusí být hojné, ale ať jsou pokojné, ty svátky vánoční...

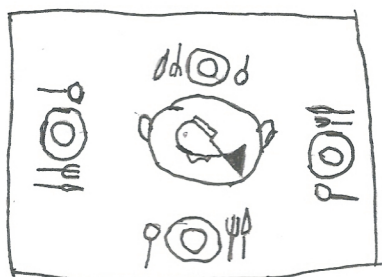
Na viděnou v roce 2015 se těší

Slon

O

V

Ú

Co si vybavím, když se řeknou Vánoce ?

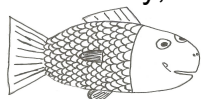
7. ročník

Ivet: Vybaví se mi, že jsme s rodinou spolu a vybaví se mi dárky a cukroví. Budu slavit Vánoce, je to můj nejoblíbenější den v roce spolu s mými narozeninami.

Rostislav: Mně se vybaví hned dárky. Vánoce chci slavit, protože je vždy rodina shromážděná, nikdo se nehádá a aspoň můžu být vzhůru do půlnoci, abych mohl jít na Půlnoční do kostela. Na Vánoce vzpomínáme na staré časy atd.

K: Podle mě by měli být všichni pohromadě bez hádek. Hlavně, aby se měli všichni rádi, bavili se, měli by spolu být šťastní. Mám ráda Vánoce. Protože jsme všichni pohromadě a bavíme se.

Jiří: Dárky, ozdobený stromeček, cukroví, vánoční hudba, rodina.

Václav: Vybavím si stromeček s dárky a vánočního kapra s bramborovým salátem. A ještě si vybavím při oslavě Vánoc, jak je v televizi Mrazík.

Eva H.: Představím si dárky a cukroví, štěstí a radost.

Tony: Já si vybavím rodinnou pohodu a hlavně zdraví, dárky a samozřejmě cukroví.

Denis: Prostě rodinnou pohodu. Je to jako každé jiné jídlo s rodinou, ale tentokrát je stůl slavnostně prostřen. Od stolu se neodchází, až když dojdeme. Pro mě jsou Vánoce jako každý den, který můžu strávit s rodinou.

6. ročník

Daniela: Vánoční pohoda, krásné zážitky s rodinou, pečení cukroví s maminkou, zdobení stromečku, dávání dárků, první sáňkování, štěstí.

Anička: Vánoční atmosféra, pohodlí, všichni jsou spolu, pohádky v televizi, pečení cukroví, zdobení vánočního stromku, dárky.

EI: Dárky, nakupování dárků, nemusí se chodit do školy.

Petr: Štěstí, pohoda, dárky.

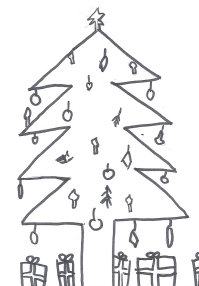
Aleš: Rozdávání dárků, kapr s bramborovým salátem, dívání se na pohádky v televizi.

Tomáš: Dárky, rodina.

Pepka: Koledy, společná večere, zlaté prasátko, svátky, sníh, stromeček.

Kamil: Dárky, rodina, prázdniny, Štědrý večer, láska, radost, pohodlí, zdobení stromečku, cukroví, řízky a bramborový salát.

Kačka: Všichni jsme společně doma, díváme se na pohádky, v šest hodin je večere a potom společně jdeme ke stromečku.

Zpráva z pekla

Hlásí se vám čertice, která vás osobně navštívila minulý pátek 5.12. ve škole ve Starém Hobzí.

Chtěla bych vyjádřit poděkování dětem ze 6. a 7. třídy, které se chovaly slušně.

I jinde se nám líbilo, děti uměly recitovat i zpívat. Zklamáním pro nás byl jeden žák z páté třídy – nebudeme Pepu jmenovat – , který se k nám choval nevhodně.

Pokud se nenapraví, cesta do pekla ho příští rok nemine.

Vaše čertice

KaM půjdu?

Ptali jsme se deváťáků, na jakou školu – po odchodu ze základní školy – pomýšlejí. Většina z nich není stále ještě rozhodnuta...

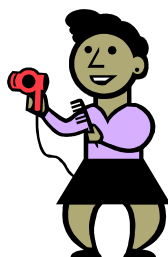
Anna

Když jsem byla malá, chtěla jsem být zvěrolékařkou. Nedávno jsem ještě přemýšlela, že bych šla na soukromou policejní školu, ale nemám na to dost vědomostí a kondici. Ale dnes už vím, kam přesně chci jít, ale můj tatka chce, abych šla na maturitní obor.

Ale já nechci. Jak už jsem říkala, nemám na to vědomosti. Nejraději bych šla na cukrářku nebo kuchařku, ale to mi naši nechtějí dovolit, takže ještě přesně nevím. Ale určitě si chci vyzkoušet, jaké to bude na internátu.

Adéla

Chtěla bych jít na kadeřnici, protože to jediné mě baví. Nějaká šance tam je, že bych se na ni dostala, ale musím se ve škole více snažit. Když jsem byla malá, vždycky jsem chtěla na kadeřnici, hrát si s vlasy apod. Držím se toho doteď, chci se vyučit na kadeřnici a ještě si potom udělat nástavbu. Až školu dokončím, rozhodnu se, co budu dělat dál, ale jen podle toho, jaké budu mít možnosti.

Tomáš:

Pragovka – truhlář.

Pavla

Jako mladší jsem chtěla jít na učitelku, ale když vidím, jak se chováme my, tak tam nepůjdu. Teď se rozmyšlím mezi ekonomkou, obchodní akademií a možná i veřejnou správou. Mám naplánováno, že s mamkou pojedeme na Dny otevřených dveří a podle toho se rozhodnu, kam si podám přihlášky.

Robert

Já bych chtěl jít na zemědělku buď na automechanika, nebo na opraváře zemědělských strojů. Taky jsem přemýšlel nad farmářem, ale spíš půjdu na automechanika. Protože jsem od malička s tátou spravoval auta, tak mě to vzalo.

Když mi bylo asi 4 – 5 let, tak jsem tátovi rozebral a vyndal volant. Táta se divil, jak jsem to mohl udělat bez klíčů. Docela se těším na praxi.

Adéla

A už je to zase tady. Všichni se ptají, kam půjdeme. Tyhle otázky mě nejvíce štvou. Kam chci jít? Dříve jsem chtěla jít na Pragovku na ekonomii, ale pak jsem zjistila, že bych se musela učit. Teď se rozhoduji mezi zemědělkou, obor kuchař – číšník nebo Manažerskou akademií v Jihlavě. Víím, řeknete si, že tyhle školy se od sebe hodně liší, ale co.

Vojtěšek:

Ještě nevím, kam bych chtěl jít. Už mám nějaké školy vybrané, ale pořád nevím, jakou si zvolit. Rodiče si přejí, abych šel na čtyřletý obor s maturitou, ale to jediné na školu obchodní akademie, ekonomika a podnikání, anebo bych šel na učňák, tesař, instalatér. Těch škol moc není. Jediné město, kde je mraky škol a kde bych si určitě vybral, je Brno. Nejradši bych to ještě o 2 až 3 roky odložil. Doma jsem řekl, že zkusím maturitu. Když se to nepovede, tak si udělám výuční list nebo nástavbu.

Matěj:

Vůbec nevím, na co jít, jestli na obor s maturitou, anebo jen na obor s výučním listem. Mně je to úplně jedno, školu si vyberu tak, aby mě hlavně bavila. Jediné, co víím, je to, že půjdu na školu do Znojma.

Eva:

Chtěla bych jít na obor veřejnosprávní činnost do Moravských Budějovic. Mnoho času už nemáme, a proto bychom se pomalu měli rozhodovat. Je to ale složité. Když jsem byla malá, chtěla jsem být kadeřnicí. Uvidíme, jak se na konec rozhodnu. Jediné, co víím, je, že po devíti letech na Základní škole ve Starém Hobzí se mi bude špatně odcházet.

V sobotu 6.12. odjeli někteří naši kamarádi na týdenní pobyt do Londýna. V pátek jsme se jich vyptávali, jaké mají před cestou pocity.

9. ročník

Matýsek Těším se strašně moc, jak na Anglii, tak i na kámoše, ale hlavně na Stamford bridge, což je fotbalový stadion.

Anička Mám docela strach, nevím, jak to bude probíhat, a navíc budeme chodit do školy. Toho se bojím nejvíc. Jinak se hrozně těším, až večer půjdeme na London Eye a uvidíme, jak bude na Vánoce celé město vypadat. Sbaleno ještě nemám a ani nevím, kdy to budu dělat, když zítra jedeme.

Pája Na výlet do Anglie se těším. Zároveň mám ale strach, jak to bude probíhat. Jestli se domluvíím a co všechno budeme v té rodině dělat. Už mám část věcí sbalenou, ale pořád mám neodbytný pocit, že něco zapomenu.

Jirka Do Anglie se těším, zároveň ale taky ne. Docela se bojím, ale nějak to zvládnou. Sbaleno zatím vůbec nemám, dělám to všechno na poslední chvíli. Těším se na procházku Londýnem a na památky, netěším se ale na cestu autobusem a jsem nervózní z té rodiny. Jsem ale rád, že se tam můžu alespoň jednou v životě jet podívat.

Tomáš Je mi to nějak jedno

Vojtěšek Tak ještě jsem si ani nevyndal tašku nebo kufr. Strašně se těším, až uvidím Londýn a hlavně na STAMFORD BRIDGE stadion a londýnské CHELSEA FC. Bojím se jenom toho, aby se mi něco nestalo a abych nebyl ve špatné rodině.

7. ročník

Robin

Sbalený už jsem. Hodně se těším, ale trochu se i bojím. Třeba, že se ztratím. Těším se hlavně na stadion. A už mám malou cestovní horečku. Těším se, až pojedeme tím eurotunelem, těším se, až uvidím Big Ben.

Rost'a P.

Moje pocity? Jsem strašně natěšený na Anglii, ale netěším se na dlouhou cestu, určitě bude únavná. Ještě nemám sbaleno. Bude to velká zábava, ale domluva bude strašná, protože anglicky moc neumím, jen trochu víc základy. Strašně se těším na stadion Chelsea, ale netěším se do jejich školy.

Michal Habr

Moje pocity před odjezdem jsou velmi uspokojivě klidné. Balit se budu až v pátek. Těším se, až pojedu trajektem a eurotunelem. Také se těším, až budu stát na nultém poledníku, pokud k němu pojedeme. Moc se těším.

Matěj

Do Anglie se těším, ale bude mi chybět rodina. Dnes se budu balit, protože mám velký kufr na kolečkách. Mám strach, abych se neztratil. Chtěl bych vidět několik vzácných budov.

Ondřej

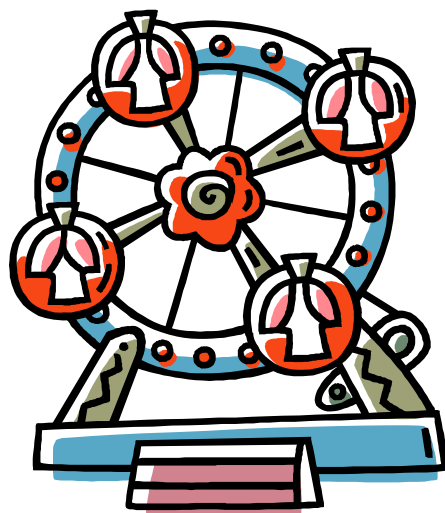
Do Anglie se těším. Ještě nejsem sbalený, ale dneska to s mamkou nachystáme. Jediné, na co se netěším, je cesta autobusem.

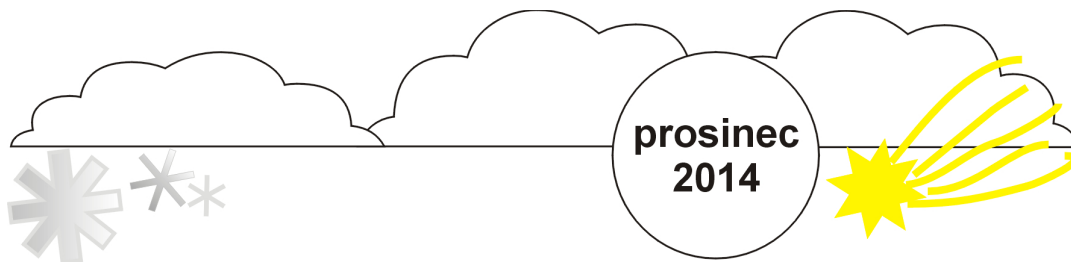
Kristýna

Už se moc těším do Anglie, ale netěším se do té školy. Až dneska si budu balit věci do kufru. Jsem nervózní, až se setkám s anglickou rodinou, ale bojím se, že se tam s nimi nedomluví. Těším se do obchodů, muzea a Chelsea. Vezmeme si foťák. Už se moc těším.

Z.

Do Anglie se celkem těším. Hlavně se těším na stadion a na London Eye. Snad to bude super, ale netěším se na cestu busem.

6. ročník

Anička:

Letos si nic moc nepřeji, hlavně žádné kraviny. Ale chtěla bych brusle, oblečení a kosmetiku.

Kačka:

Tento rok si přeji jenom jednu věc, a to telefon.

Daniela:

K letošním Vánocům si přeji oblečení, malování a věci do školy.

Pepka:

Zatím ještě nevím.

Ei:

Přeji si rajtky, chapsy, perka.

Petr:

Batoch do školy a ať se mi spraví tablet.

Tomáš D:

Ještě nevím.

Aleš:

Kolo a batoh do školy.

Kamil:

Dotykový mobil a MP3.

7. ročník

Václav:

Hru na PC Sims3

Rost'a F.:

Nový mobil.

Denis:

No, já toho moc nechci. Něco na sebe, nějakou hru a to je vše.

Eva K.:

Já si přeji nějaké oblečení, hru na PC a nějakou maličkost.

Iveta:

Chci toho moc.

Eva H.:

Chtěla bych nový mobil, protože ta cihla, co teď mám, se vždycky rozpadne.

Tonda:

Chci zdravou rodinu a nový dotykový mobil.

